

डुल्लै र फिर्दै म पुगि गएँ सुकिया पोखरी ।
लागेको प्रीति छुट्ने पो आँटयो छोड्दिन्छु नोकरी ॥१८०॥

माटाको घैलो पटककै फुटी फेरि ता नजुट्ने ।
मायामा माया प्यारीको माया छोड्दामा नछुट्ने ॥१८१॥

आकाशको चन्द्र राहुले चाप्ल बादल्ले छोप्ल घाम् ।
स्वप्नमा पनि भुल्दिन प्यारी 'मोहिनी' भन्ने नाम् ॥१८७॥

नजोर्नु प्रीति भुलेर कैल्यै जोरेर नतोड्नु ।
तोडेर जोर्दा पर्नेछ गाँठो लाएको नछोड्नु ॥१८६॥

प्रीतिको सभा अपारै रैछ म उस्मा प्रहरी ।
चौथो भाग प्यारी! यत्तिकै लेखेँ आनन्द लहरी ॥१६०॥

आनन्द लहरी (पाँचौं भाग)

—सुन्दरसिंह मुन्सी

माले र गोरू झाले र गोरू केराम्रो तेस्को सीङ् ।
यो मनै जस्तो त्यो मनै भए पुग्दाहौं दार्जीलिङ् ॥४॥

उकालो ज्यान्को चप्लेटी दुङ्गा भारिज्यान् बिसौने ।
तरुनी जत्ति विचित्र देखेँ बोलौंदा रिसौने ॥७॥

आजु र मलाइ शीतलु भयो नदीमा नुहाको ।
कम्बरमा टोक्री हातैमा सिग्रेट क्या राम्रो सुहाको ॥१५॥

नेपालै ज्यान्को सिम्रीकै टीकी मुख धुँदा गैगयो ।
पन्ध्र र उन्डैस् क्या जोडी मिल्थ्यो टाढा पो भैगयो ॥१६॥

फुर्के र धागो चूलठी तिम्रो काइँयैले कोरेको ।
तिमीले होइन हामीले होइन पैसैले गरेको ॥२१॥

बालासन् खोला बाढी है आयो बगायो झिँगटा ।
कान्छीको सौगात् सिक्रेटै खाँदा लाग्यो है रिँगटा ॥३१॥

कैलेको झरी कैलेको बादल् कैलेको घाम् पानी ।
दार्जीलिङ् डाँडा उदासै लाग्ने के गर्नु काम् पनि ॥३४॥

सुनार्ले बुन्यो सुनको माला माझील बुन्छ जाल् ।
कुखुरे बैस ज्यानै र जाने तेमैसा हुन्छ काल् ॥६८॥

तुर्सा है खोला भोटेको गाउँ कुकुरै भुकेको ।
कान्छीको जीवै बारूले कम्मर नितम्ब फुकेको ॥७०॥

आकाशका तारा सक्तिन गन्न हज्जार चौरासी ।
आठरूप्या तलब्या फुटानि गर्छ गेन्टोकको चप्रासी ॥६२॥

हरियो रूखको पहेंलो पात सिन्काले खिल्दैन ।
हाँसु खेल गरे पीरति मिल्ल जात्, वंश मिल्दैन ॥११४॥

भातै र पाक्यो ज्यान् गुदु गुदु छोपौंला पातैले ।
तिम्रो र हाम्रो हित्चित्त मिल्यो के गर्छ जातैले ॥११५॥

खर्साङ्को बजार ऐनाको कोठी झिलझिली टल्केको ।
दाम्साङ्की केटी सिग्रैटे खान के विघ्न पल्केको ॥१२२॥

वारी है पारी फलाम्को डोरी पार्वति ज्यान्को पुल् ।
गलामा लाउली सिक्रीको हार कपालुमा लाउली फुल् ॥१३१॥

पहेंलै पाक्यो क्या बास्ना चलयो भुईं भन्नु कटर ।
फूल जस्तो जोभान् ज्यू तिम्रो राम्रो दिल् तिम्रो कठोर ॥१४२॥

काली र गाइको त्यो राम्रो बाछी चौरमा खेल्दछ ।
उमेर्को बेला घरबार छैन विरह चल्दछ ॥१५०॥

चाराना गज्को नैनसुत् लुगा मार्किन्को फेटालाइ ।
हाँसीमा हाँसी नपारे फाँसी यो कुमार केटालाइ ॥१५७॥

टिस्टाको बगर सयलै गर्दा यो कमल् भाँचेको ।
अल्लरे जोभान् जाइसक्न लाग्यो कैह्लेलाइ साँचेको ॥१६०॥

दाम्साङ्को कोठी नयाँ है कमान् आफूको रैछ घर ।
सुनैको पिञ्जडा मैना है बोल्छ के हो नि तेस्को अर्थ ॥१७७॥

दाम्साङ्को कोठी चियाको कमान् छैन् है मेरो घर ।
सुनैको पिञ्जडा मैना है बोल्ने हंस हो तेस्को अर्थ ॥१७८॥

गुलाबी गाला! सुनको माला यो ज्यूलाइ दिन्छ्यौ कि?
विरही जानी यो बिन्ती मानी मुसुककै हाँस्यौ कि? ॥१८३॥

जे हुने भैगो पीरति रैगो परायि जन्को साथ ।
तैपनि मेरी! पुरानी प्यारी!! सलाम् छ देउ हात् ॥१८८॥

आनन्द लहरी (छैठौं भाग)

—नरवीर तामाङ्

नायक :

बिजुली बत्ती झिली र मिली दार्जीलिङ् शहरमा ।
जेठी र मैले लाएको प्रीति बैँसको रहर्मा ॥१॥

नायिका :

बाहाना रूप्याँ तलबै खाने गोदाम्को चेटाला ।
बैँसको सुरमा लाएको प्रीति परन्तु के होला ॥२॥

नायक :

चरिलाइ थाप्न लीसो है पासो माछालाइ ढडिया ।
माया-जाल् अझ बढ्दै गो भने हुन्यैछ बढिया ॥६॥

नायिका :

एकैदिन् गन्नु दुवैदिन् गन्नु बिल्नेछ मैहा दिन् ।
माया र प्रीति बढाउनु छैन सुखे हो एकै छिन् ॥१०॥

नायक :

नाम् मेरो नरवीर् सुन्नुहोस् प्यारी! तामाङ हो मेरो जात् ।
दिउँसोलाइ भने हाँस् खेलै गर्छु कसोरि काट्नु रात् ॥२३॥

नायिका :

आमा र बाबु दाज्यू भाइ मेरा भाइ बैहा मेरा सात् ।
जीवन-धन! सुखिया बन तकिया मेरो हात् ॥२४॥